

Sygn. akt IX Ka 58/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r.

sprawy **Z. K.**

obwinionego o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 7 listopada 2013r. sygn. akt II W 935/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania za II instancję.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r Sąd Rejonowy w Końskich uznał obwinionego Z. K. za winnego tego, że w dniu 14 sierpnia 2013 około godziny 17:30 w pobliżu miejscowości R. , na skrzyżowaniu drogi krajowej (...) z drogą krajową (...) gm R. pow (...) woj. (...) kierując samochodem marki F. o nr rej (...) w ruchu drogowym najechał na tył pojazdu poprzedzającego marki V. (...) o nr rej (...)NM kierowanego przez M. S. (1) , który w tym czasie wykonywał manewr zatrzymania w związku ze znakiem B-20 STOP , czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj wykroczenia z art. 86 par. 1 kw.Za czyn ten na podstawie wymienionego przepisu w zw z art. 24 par. 1 i 3 kw skazał obwinionego na karę grzywny w wysokości 250 zł. Na zasadzie art. 627 kpk w zw z art. 119 kpw zasądził od niego na rzecz Skarbu państwa 130 zł tytułem kosztów postępowania.

Apelację od wyroku wywiódł obwiniony. Nie sformułował w niej konkretnych zarzutów. Z jej treści wynikało natomiast, że kwestionował ustalenia faktyczne. Twierdził bowiem, że próbowano wymusić na nim kolizję drogową i aby jej uniknąć zmuszony był do odbicia w lewą stronę w wyniku czego doszło do zarysowania pojazdu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zebranych w sprawie dowodów. Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków M. S.-kierowcy samochodu Golf oraz pasażera B. S. które zostały uznane przez sąd I instancji za wiarygodne jednoznacznie przeczą wersji przedstawionej przez obwinionego. Brak jest uzasadnionych powodów dla , których należałoby ocenić je inaczej jak Sąd Rejonowy. Zeznania te są ze sobą zbieżne i konsekwentne jak słusznie zauważył sąd. Obwiniony w złożonej apelacji nie przedstawił konkretnych argumentów,

pozwalających na podważenie oceny dowodów dokonanej przez sąd I instancji. Wersja o rzekomym „wrobieniu” obwinionego w kolizję drogową nie znajduje uzasadnienie nie tylko w ich zeznaniach ale nie znajduje przy tym racjonalnego uzasadnienia w samych zasadach doświadczenia życiowego oraz regułach prawidłowego rozumowania. Z wyjaśnień, które obwiniony złożył na rozprawie mimo iż do winy się nie przyznał i że stanowią one linię obrony wynika , że potwierdził, iż potrafił lusterkiem V. i że miał on białą rysę widoczną na lakierze. Słusznie sąd zwrócił uwagę na to, że nie są one w zupełności odmienne od zeznań świadków podróżujących w samochodzie V. i że różnica dotyczy jedynie sposobu ustawienia tego samochodu na jezdni. Wyjaśnienia w tej części zasadnie zostały uznane za niewiarygodne. Obwiniony mimo iż twierdził o bezpodstawnej próbie obciążenia go odpowiedzialnością za zaistniałą kolizję nie potrafił w sposób racjonalny przekonywający wytłumaczyć sytuacji, w której winę za kolizję ponosiłby kierowca golfa. Z wyjaśnień złożonych na rozprawie nie wynika z kolei tak jak z apelacji, aby został zmuszony przez kierowcę golfa do ucieczki samochodem w lewą stronę. Rację ma sąd I instancji twierdząc, przy tym, że sama logika sytuacji , której obwiniony de facto nie potrafił w sposób przekonywający wytłumaczyć przeczy przedstawionej przez niego wersji. Wyjaśnienia obwinionego słusznie zostały uznane przez sąd za przyjętą linię obrony, która sama w sobie nie jest wersją udaną.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok na zasadzie art. 437 par. 1 kpk w zw z art. 109 kpsw należało utrzymać w mocy, zaś kosztami postępowania odwoławczego w wysokości 80 zł obciążyć obwinionego.

(SSO Andrzej Ślusarczyk)